

Kommissionens Medlemmer, bortset fra de nedenfor anførte, indtager følgende Standpunkt: Naar man er naaet til den Overbevisning, at der i Statstjenesten, derunder naturligvis ogsaa i Statens Skoler, ikke længere bør være Adgang til at udelukke den svangre Kvinde fra at gøre Tjeneste, blot fordi hun er i denne Tilstand, skyldes det den almindelige Udvikling i Retning af at se naturligt paa dette Forhold. Og denne Udvikling bør man ikke modarbejde. Dette vilde man imidlertid gøre, hvis man i Lovgivningen om Folkeskolen fastslog, at en Lærerinde ikke maa vise sig i Skolen i Svangerskabsperiodens sidste Maaned. Man kan derfor hverken tiltræde Mindretallets Forslag eller tilraade, at den nugældende Regel opretholdes, men maa foreslaa Bestemmelsen ændret paa samme Maade som i Statstjenestemandsløven.

Et Mindretal (Arnth Jensen, N. Nielsen og Rytter) maa som anført principielt ønske en ubetinget Regel om, at den svangre Lærerinde skal fratræde i Svangerskabets sidste Tid. Det er disse Medlemmers Opfattelse, at det i vide Kredse vil blive betragtet som meget uheldigt, at Lærerinden i denne Periode fortsætter med sit Arbejde med Børnene. Det er muligt, at Betænelighederne ikke gør sig lige stærkt gældende alle Steder; der kan være Forskel i de forskellige Landsdele, og der kan være Forskel paa, om det drejer sig om mindre eller større Elever, om Skolen er en Fællesskole eller en Skole for Piger eller for Dreng. Men under alle Omstændigheder vil Betæneligheden i et ikke ringe Antal Tilfælde melde sig saa stærkt, at en Mulighed for, at Lærerinden kan sættes fra Tjenesten, maa være tilstede. Naar dette er Tilfældet, maa man imidlertid foretrække et almindeligt dispensationsfrit Lovpaabud om, at Lærerinden skal fratræde. Dispansationsordningen medfører en saadan Uensartethed i Behandlingen af Lærerinderne, at man maa fraraade denne Mellemordning. Mindretallet foreslaar derfor, at Bestemmelserne i § 12 opretholdes, dog at der i Stk. 1 sættes Punktum efter »følgende Maaned«, og at Resten af Stk. 1 udgaar.

Den af et Mindretal (Alfred Jensen og Inger Merete Nordentoft) i Betænkningen om Statstjenestemandsløvens § 16 fremsatte Udtalelse om, at man af befolkningsmæssige Hensyn bør yde Kvinden fuld Løn under den formødne Svangerskabshvile, gælder ogsaa for Folkeskolens Vedkommende.

Kommissionen skal iøvrigt bemærke følgende:

Medens Bestemmelsen i Lærerlønningslovens § 49 (ny § 47), Stk. 3, om, at der ved et af Undervisningsministeriet udstedt Reglement kan fastsættes Regler, hvorefter der under langvarig eller gentaget Sygdomsforfald indtræder en Begrænsning af Lærerens Ret til fri Vikar, ganske svarer til Statstjenestemandsløven § 13, Stk. 5, er der betydelig Forskel paa Reglerne i de to Reglementer. Undervisningsministeriets Reglement bestemmer følgende:

1) Naar Læreren har været sygemeldt i $\frac{3}{4}$ Aar, nedsættes hans Lønning med $\frac{1}{3}$.

2) Har han tidligere været sygemeldt i længere Perioder paa over 1 Aar ialt, og der ikke siden sidste langvarige Periode er gaaet 3 Aar med ikke over 30 Sygedage ialt, skal han allerede efter 1 Maaned gaa ned paa $\frac{2}{3}$ Løn.

3) Foreligger der jævnlig Forsømmelse gennem en Aarrække, kan det bestemmes, at han fremtidig skal betale $\frac{1}{3}$ af Vikarudgifterne.

Selv om disse Regler ikke stemmer med de for Statstjenestemændene gældende, og selv om Svangerskabsfeglen i den nye Udformning derfor heller ikke kommer til at virke for Lærerinden i Folkeskolen helt paa samme Maade som for